

Satır Arası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Mart 2016

Tut ki kırıldım,
Tutamadığım bir güncenin ayracında
Asılı kaldığım bir ömrün sarkacında.
Ve tutunmaksız tutuşan yürekte;
En kanlı şarkıyı soludum ölüm öncesi.

Sandım ki sondu sonlanmayan ne varsa,
Sanrılara denk düştü yolum,
Tüm pervasızlığı tokat gibi sözlerinde saklı,
Yitip gitmekse düşen payıma,
Soy kırımı bir yalnızlığa paye verdim
İsli bir gecenin ertesinde
Ve bile bile kavuşamayacağım güne.

Gümbürtüye gitti ahir ömür,
Saklı kalan onca hezeyanı kar bilip,
Kucağında laleler serili bir kadının
En yitik güncesiymişim hem de nasıl.
O kadın ki yüreğin mukadderatı
Ve bilinmez in isyanında saklı
Bir seyir iken okşayan usulca tüm acıları;
Bir garip faninin telaşı iken yenik düştüğüm
Asılsız bir aşkın miracı kadar anlamsız işte
Şu iki satır arası.

Bir girdap, bir zaruret
Ve asılı bir kelam.
Yetmedi vermediğin bir selamdan arda kalan
Hele ki koruyamadığım sükûnet kadar da
Öldürücü bir mihrak.
Zılgıt yemiş bir çocuk kadar korkaktım oysa
Utanmasam ağlayacaktım
Kendi mezarımın başında.

Gömülü bir isyan elimden kayan,

Gönülsüz bir günce
Tanrı'dan hediye
Biraz da muğlâk ve soytarı bir yalnızlık iken
Anlatamadığıma sığdırdığım gözyaşı;
Al işte, bu da değil mi yüreğin beyanatı,
Buharı üstünde, yeni bir yenilgi,
Düne nazire eden bir tümcenin kılı kırk yaran ihtimamı;
Yeter ki düşmesin dilimden acı yüklü bir nida.